

lijke onaangename gevolgen van mijn gevangenschap te dragen. Het korte antwoord: 'Wij hebben vandaag mannen nodig en geen lafaards', was voor mij voldoende.'

Als tekst koos ds. Overduin *Mattheüs* 5 : 10 en 11: 'Zalig zijt gij als u de mensen smaden en vervolgen, en liegende alle kwaad tegen u spreken om Mijnentwil. Verblijdt en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij vervolgd de Profeten die vóór u geweest zijn.' In de Oosterkerk, nog voor hij met zijn preek begon, zag de predikant een hem bekende NSB'er in gezelschap van een man van de *Sicherheitspolizei* binnestappen. 'Nu wist ik zeker, dat gaat voor mij verkeerd. Ik bad God om sterkte en getrouwheid om de preek uit te spreken, zonder weglating van de gevaarlijke passages. De Here nam alle vrees en zenuwachtigheid weg en ik kon preken met overtuiging en vrijmoedigheid.'¹

'Het is tegen ons geweten', aldus de passage waar het op aankwam, 'een school die geen christelijke school der ouders meer is, te erkennen en dáár onze kinderen heen te zenden, omdat het tegen onze doopbelofte is en tegen het Woord Gods. Het is beter dat we beven voor het Woord des Heren dan voor het woord van mensen, hoe machtig die ook kunnen zijn.'

Het offer dat van de kerkgangers gevraagd kon worden, plaatste ds. Overduin in een breed bijbels en historisch perspectief:

'Wij voelen ons één met alle gelovigen, alle martelaren uit alle eeuwen, wij reiken de hand aan alle profeten die over deze tijd van druk en ellende heenzagen naar het onvergankelijk koninkrijk, dat als een loon der genade in de hemelen voor ons bewaard blijft' -

en alsof dit nog niet inspirerend genoeg was, liet hij de dienst eindigen met het staande zingen van:

'Gods Woord houdt stand in eeuwigheid
en zal geen duimbreed wijken.
Beef satan! Hij, Die ons geleidt,
zal u de vaan doen strijken!
Delf vrouw en kind'ren 't graf,
neem goed en bloed ons af,
het brengt u geen gewin:
wij gaan ten hemel in
en erven koninkrijken!'²

¹ A.v., p. 34-35.   ² A.v., p. 36-37.